

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind unele măsuri pentru
prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de
COVID-19**

Analizând proiectul de Lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.132 din 11.05.2020 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D483/11.05.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare instituirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 pe durata stării de alertă.

Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) j) și p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. La art.1 alin.(1), pentru rigoarea exprimării, sintagma „altor drepturi și libertăți fundamentale” trebuie înlocuită cu expresia „unor drepturi și libertăți fundamentale”

Pe de altă parte, deși potrivit alin.(1) legea are ca obiect instituirea unor măsuri pe durata stării de alertă, conform alin.(2) al

aceluiași articol, „măsurile prevăzute de prezenta lege se pot aplica, după caz, și în cazul stării de alertă”.

Referitor la **alin.(2)**, semnalăm că norma este foarte evazivă, instituind prin folosirea sintagmei „după caz” o mare permisivitate în alegerea reglementărilor cuprinse în prezentul proiect, ce ar urma să se aplice și în alte cazuri, nu doar în perioada în care este declarată starea de alertă în vederea prevenirii și combaterii pandemiei de COVID-19.

Precizăm că nu se poate dispune restrângerea exercițiului unor drepturi, cu caracter general pentru orice tip de situație excepțională, acest tip de măsuri necesitând a fi individualizat de la caz la caz.

De altfel și atât Expunerea de motive, cât și preambulul proiectului menționează în mod clar rațiunile care au sta la baza elaborării prezentului proiect, necesitatea prevenirii și combaterii pandemiei de COVID-19.

Precizăm că, potrivit art.53 din Constituție, una dintre condițiile care trebuie îndeplinite cu ocazia restrângerii exercițiului unor drepturi este ca măsurile dispuse să fie proporționale cu situația care le-au determinat, rezultând că restrângerile reglementate prin proiect nu pot viza decât situații concrete. Prin urmare, apreciem că dispozițiile prezentei legi nu pot să vizeze decât restrângeri de drepturi ca urmare a actualei cauze care impune respectivele restrângeri. Prin urmare, prevederile **alin.(2)**, potrivit cărora, aceste dispoziții pot fi aplicate și în alte situații, nu pot fi acceptate. Se impune revederea și reformularea textelor.

3. La **art.2**, este necesară revederea expresiei „după caz, graduale”, deoarece nu au fost identificate în cuprinsul proiectului măsuri de restrângere graduală a exercițiului unor drepturi. Pe de altă parte, faptul că drepturile fundamentale respective temporar nu vor fi exercitate în plenitudinea lor, iar restrângerea va cunoaște diferite trepte, nu prezintă nicio relevanță juridică, atât timp cât restrângerea exercițiului unor drepturi este dispusă cu respectarea dispozițiilor constituționale incidente.

4. La **art.6**, sugerăm să se analizeze dacă textul nu ar trebui completat cu precizarea că este necesară **îndeplinirea condițiilor legale** de către respectivul personal. Observația este valabilă și pentru **alin.(2) al art.7**, precum și pentru **art.21 alin.(2)**.

În plus, semnalăm că **art.6**, care prevede ocuparea posturilor fără concurs „dacă durata angajării nu depășește perioada stării de alertă” nu este corelat cu dispozițiile **art.21**, potrivit cărora angajarea/numirea personalului fără concurs se face „pe durată determinată de 6 luni”.

5. La **art.7 alin.(1)**, este necesară reconsiderarea soluției legislative, deoarece, prin folosirea sintagmei „neîndeplinirea gravă a atribuțiilor de serviciu” - fără a se explica/detalia/exemplifica în ce ar putea consta o astfel de neîndeplinire gravă -, norma este lipsită de predictibilitate. Totodată, norma este susceptibilă de a da naștere la abuzuri, căci, teoretic orice persoană poate fi suspendată din funcție în temeiul acestui articol, deoarece prin nereglementarea acțiunilor care pot fi considerate neîndeplinire gravă a atribuțiilor de serviciu, nu va ști cum ar trebui să procedeze pentru a îndeplini în mod corect atribuțiile prevăzute în fișa postului. Observația este valabilă și pentru **art.20**, precum și pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

La **alin.(2)**, semnalăm exprimarea juridică defectuoasă, precizând că nu funcțiile se vacantează, ci posturile.

6. La **art.11 alin.(1)**, întrucât trimiterea are un caracter ambiguu, este necesară indicarea normei concrete din Codul muncii de la care se urmărește a se face derogare.

Precizăm că în Codul muncii există mai multe articole referitoare la detașare, fiecare dintre acestea cuprinzând mai multe norme referitoare la aspecte, precum: felul și locul muncii, durata detașării, posibilitatea refuzului detașării, acordarea indemnizației de detașare, drepturile salariale cuvenite pe durata detașării și așa mai departe. Pentru a asigura protecția, nu numai angajatorilor, ci și a angajaților, precum și pentru ca măsura să fie proporțională cu situația care a determinat-o, așa cum prevede **art.53 alin.(2)** din Constituție, această normă trebuie reconsiderată și reformulată, astfel încât să rezulte fără echivoc în ce condiții poate fi detașată o persoană în perioada în care este declarată starea de alertă.

Pe de altă parte, sugerăm revederea soluției legislative propuse, întrucât între angajatorul unde se face detașarea și angajat nu există niciun raport juridic, astfel că dispunerea unilaterală a acestei măsuri, fără acordul angajatorului care detașează, singurul care are un raport juridic cu angajatul, nu ar putea avea susținere legală.

Totodată, este necesară revederea textului deoarece, în mod logic, detașarea se dispune de către angajatorul de unde se face detașarea, și nu unde se face detașarea.

În plus, este necesară înlocuirea sintagmei „la care se face angajarea fie din același domeniu de activitate” prin sintagma „la care se face detașarea să activeze în același domeniu de activitate”.

În acest context, este de analizat dacă posibilitatea detașării unui angajat prin actul unilateral de voință al angajatului **la care se face detașarea** nu reprezintă o restrângere sau o suprimare a unui drept.

7. La **art.12**, pentru asigurarea caracterului complet al normei, aceasta trebuie reformulată sub forma unei dispoziții derogatorii exprese de la prevederile care stabilesc faptul că o persoană poate desfășura activitate în regim de telemuncă sau prin muncă la domiciliu, **prin acordul părților**, cuprinse la **art.3** din Legea nr.81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, respectiv în Codul muncii. Precizăm că nicio persoană nu poate fi obligată împotriva voinței sale să desfășoare activitate în baza unui contract de muncă, la domiciliu, ci acest loc al muncii trebuie agreeat de ambele părți contractuale și stipulat în contract sau într-un act adițional.

În plus, este necesară clarificarea sensului termenului „angajator”, urmând ca norma să precizeze dacă se va aplica și în sistemul bugetar, atât personalului contractual, cât și funcționarilor publici.

8. La **art.13 lit.a)**, pentru asigurarea predictibilității normei și pentru respectarea cerinței **proporționalității cuprinse la art.53 alin.(2) din Constituție**, este necesar a se prevedea un termen în care angajatul să fie anunțat referitor la necesitatea întreruperii tipurilor de concedii enumerate, astfel încât acesta să poată să își pună în ordine celelalte activități urgente care fac parte din existența sa, în afară de activitatea profesională. Ne referim aici, cu titlu de exemplu, la faptul că o persoană trebuie să asigure supravegherea copilului, a unui părinte sau a unei alte rude bolnave sau în nevoie, trebuie să susțină o probă la un concurs, să susțină un examen sau o lucrare de licență, master ori doctorat, acestea fiind de fapt și motivele care au stat la baza solicitării de acordare de zile de concediu.

La **lit.b)**, tot pentru respectarea **condiției proporționalității, cuprinse la art.53 alin.(2) din Constituție** și având în vedere faptul că efectuarea concediului de odihnă este necesară pentru recuperarea capacității de muncă a salariatului, care desfășoară activitate pe parcursul unui întreg an calendaristic și nu se limitează doar la zilele corespunzătoare perioadei în care este declarată starea de alertă, norma trebuie revăzută și reformulată, astfel încât dispunerea efectuării concediului de odihnă să vizeze doar o parte din aceasta, proporțional cu durata stării de alertă.

În altă ordine de idei, măsurile cuprinse la **art.13** generează o insecuritate juridică evidentă a salariatului, căruia oricând i se poate impune efectuarea concediului de odihnă și, totodată, oricând i se poate

impune revenirea la locul de muncă prin întreruperea concediului de odihnă fie acordat, fie pe care a fost obligat să-l efectueze.

9. La art.14, întrucât sintagma „în condițiile legii” este imprecisă, este necesară înlocuirea acesteia cu trimiterea la prevederile concrete vizate, astfel încât să se evite restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale ale salariaților, în mod suplimentar și lipsit de necesitate, adică prin încălcarea art.53 alin.(2) din Constituție.

10. La art.16, pentru evitarea măsurilor abuzive și a stabilirii unor programe individualizate de muncă necoordonate între salariați, este necesară înlocuirea sintagmei „fără acordul salariatului” prin formularea „după consultarea salariaților”.

Pe de altă parte este de analizat dacă, pentru un spor de precizie, norma nu ar trebui completată cu o referire și la structurile aflate în **coordonarea/ sub autoritatea** unor instituții, întrucât, în redactarea propusă sunt avute în vedere doar structurile **subordonate**.

În plus, pentru corelarea cu art.12 și în acord cu rațiunea instituirii obligației propuse, propunem ca textul să prevadă că, în numărul de angajați avut în vedere nu sunt incluși angajații care își desfășoară activitatea în condițiile art.12.

11. La art.17, norma este lipsită de previzibilitate și se impune reformularea acesteia în sensul menționării exprese a lucrărilor și sarcinilor avute în vedere.

În plus, având în vedere caracterul urgent al lucrărilor executate de către persoane care nu au atribuții în acest domeniu, este necesar a se prevedea și în ce măsură va răspunde o astfel de persoană pentru executarea defectuoasă sau pentru eventualele pagube pe care le-ar putea produce o asemenea de executare a unor lucrări sau sarcini de serviciu.

Totodată, este necesară clarificarea sintagmei „cu asigurarea măsurilor de protecție a angajatului”, urmând a se preciza dacă aceste măsuri sunt cele care vizează protecția muncii, care vizează sănătatea angajatului în condițiile actualei pandemii sau o protecție de altă natură.

12. În absența prevederii unor măsuri concrete, textul de la art.18 nu are caracter normativ, ci declarativ, urmând a fi eliminat, deoarece nu respectă nerespectând prevederile art.18 alin.(1) și (2) din Legea nr.24/2000, conform căroră „(1) Proiectele de legi, propunerile legislative și celelalte proiecte de acte normative se redactează în forma prescriptivă proprie normelor juridice.

(2) Prin modul de exprimare actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu.”

13. La **art.19 alin.(1)**, este necesară revederea formulării „vor rămâne disponibili pentru efectuarea sarcinilor de serviciu”, deoarece fără o altă precizare, are caracter superfluu, căci atât timp cât angajații se află în executarea activității profesionale conform timpului de muncă stabilit în contractul de muncă sau în actul administrativ pe baza căruia a luat naștere raportul de serviciu, angajații din sistemul public sunt la dispoziția angajatorului pentru efectuarea atribuțiilor de serviciu.

La **alin.(2)**, semnalăm că textul instituie o derogare de la prevederile Codului muncii referitoare la timpul săptămânal de muncă, iar din coroborarea cu textul de la **alin.(1)** rezultă că din dispoziția angajatorului angajații vor lucra 54 de ore pe săptămână, fără a fi necesarul acordul angajaților.

Pe de altă parte, semnalăm că deși se dorește a se institui o derogare de la Codul Muncii prevederea unei durate săptămânale a timpului de muncă de 54 de ore, fără a fi necesar acordul salariaților încalcă prevederile **art.6** și **art.22 alin.(1)** din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru.

În acest context statul român nu mai asigură transpunerea corectă a dispozițiilor citate din directiva 2003/88/CE, ceea ce înseamnă că nu se aduc la îndeplinire obligațiile asumate prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană. Prin urmare, oricând Comisia Europeană poate declanșa procedura de infringement împotriva României pentru transpunerea defectuoasă a , procedură care se poate finaliza și cu sancționarea pecuniară statului român de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

14. La **art.21**, pentru previzibilitate, este necesar să se menționeze criteriile care trebuie avute în vedere la angajare, în lipsa organizării concursului. Pe de altă parte, este de analizat dacă soluția legislativă preconizată respectă limitele proporționalității instituite de **art.53 alin.(2)** din Legea fundamentală.

15. La **art.22**, precizăm că fiind vorba despre o normă care restrânge drepturi fundamentale ale persoanelor aceasta nu poate fi completată prin acte subsecvente secundare, astfel încât domeniile în care nu se vor aplica prevederile Legii nr.19/2020 trebuie prevăzute chiar în prezentul proiect.

16. La **art.24**, semnalăm că instituirea derogării de la dispozițiile **art.504** din Codul administrativ are în vedere numai instituția delegării,

care este doar una dintre modalitățile de modificare a raporturilor de serviciu, nu singura.

Pe de altă parte, norma nu este suficient de clară, întrucât necesitatea acordului funcționarului public este prevăzută numai la alin.(4) al acestui articol, fiind necesară doar în cazul în care delegarea se dispune pe o perioadă mai mare de 60 de zile. Este necesară, de aceea, indicarea precisă a alineatelor articolului 504 de la care se intenționează a se deroga.

În plus, semnalăm că, potrivit alin.(3) al art.504 din Codul administrativ, funcționarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea;
- d) motive familiale temeinice de natură a justifica refuzul de a da curs delegării.

Prin urmare, prin norma propusă prin se elimină posibilitatea angajatului de a refuza delegarea pentru aceste motive, soluție legislativă care nu ar putea fi adoptată.

Este de analizat dacă, față de consecințele grave pe care le-ar putea produce delegarea în cazul existenței uneia dintre situațiile enumerate, se poate susține că soluția legislativă preconizată respectă limitele proporționalității instituite de art.53 alin.(2) din Constituție.

În plus, pentru un plus de claritate a normei preconizate, se impune ca la art.24 să se menționeze și pe ce perioadă se dispune modificarea raportului de serviciu al funcționarilor publici încadrați în autoritățile și instituțiile administrației publice.

17. La art.25, este necesară eliminarea tezei a II-a referitoare la neaplicarea dispozițiilor art.81 alin.(8) din Codul muncii care prevăd că „Salariatul poate demisiona fără preaviz dacă angajatorul nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contractul individual de muncă.”.

Textul tezei a II-a are un caracter abuziv, obligând un salariat față de care angajatorul nu își îndeplinește obligațiile contractuale, obligații care pot fi chiar cele care vizează asigurarea măsurilor de protecție a muncii și de protecție a sănătății, în contextul actualei pandemii, obligând salariatul la muncă forțată.

Pentru aceste motive, precum și pentru rigoarea exprimării, sugerăm reformularea textului, astfel:

„**Art. 25** - (1) Prin derogare de la prevederile art. 81 alin. (4) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul personalului încadrat în unități sanitare, de asistență socială, de asistență medico-socială și în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, termenele de preaviz nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe întreaga durată a stării de alertă”.

18. La **art.26**, întrucât acesta are un caracter declarativ, fiind lipsit de măsuri concrete și neavând o formă prescriptivă proprie normelor juridice este necesară eliminarea acestuia.

19. La **art.27 alin.(2)**, pentru previzibilitatea normei, este necesară enumerarea în lege a măsurilor avute în vedere cu menționarea drepturilor care se restrâng.

Față de dispozițiile **art.53 alin.(1)** din Constituție, potrivit cărora exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege, formularea textului **art.24 alin.(2)** ar putea crea premisele unei delegiferări, cu consecința încălcării principiului separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de **art.1 alin.(4)** din Constituție.

20. Referitor la **Secțiunea a 5-a**, este de analizat dacă prin unele dispoziții nu se instituie paralelisme legislative față de prevederile Ordonanței de urgență nr.58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ.

Pe de altă parte, reglementarea aceluiași aspecte în două acte normative diferite, ar putea ridica probleme din punct de vedere al accesibilității legii.

21. La **art.33**, pentru corelare cu alte prevederi din cuprinsul proiectului și pentru evitarea echivocului, sugerăm ca sintagma „în perioada stabilită prin hotărârea CNSU, prin ordin comun” să fie redată sub forma „în perioada stabilită în baza hotărârii CNSU, prin ordin comun.

22. Semnalăm că norma propusă pentru **art.34 alin.(1)** nu este corelată cu prevederile **art.33**. Astfel, potrivit **art.33**, activitățile didactice se suspendă pe o anumită perioadă din durată stării de urgență, în timp ce norma propusă pentru **art.34 alin.(1)** reglementează o situație ce are în vedere „eliminarea restricțiilor privind adunările publice”. Prin urmare, este necesară revederea normei.

La **art.34 alin.(3)**, apreciem că norma ar trebui să facă trimitere la **alin.(1)**, și nu la **alin.(2)** întrucât acest alineat, nu se referă la anumite activități din planurile de învățământ, așa cum reiese din textul propus.

23. La **art.34 alin(3)**, pentru un plus de rigoare normativă, expresia „se stabilesc de către Ministerul Educației și Cercetării” trebuie înlocuită cu sintagma „se stabilesc prin ordin al ministrului educației și cercetării”.

24. Pentru corelare cu prevederile art.33, este de analizat dacă **art.35** nu ar trebui să debuteze cu expresia „Pe durata suspendării activităților didactice”.

Pe de altă parte, pentru un plus de rigoare în exprimare și pentru corelare cu alte prevederi similare din cuprinsul proiectului, sugerăm ca expresia „în format online”, din cuprinsul art.35, să fie redată sub forma „în mediul online”.

25. La **art.41 alin.(1) teza întâi**, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției, propunem înlocuirea sintagmei „va putea, pe durata stării de alertă, să adreseze tribunalului o cerere” cu expresia „poate, pe durata stării de alertă, să adreseze tribunalului o cerere”.

La **alin.(2)**, pentru rigoare gramaticală, recomandăm reformularea **părții finale a tezei întâi**, astfel: „(...) dată de la care începe să curgă și termenul de 30 de zile prevăzute de acestea”.

La **același alineat**, pentru o exprimare specifică normelor de tehnică legislativă, este necesară reformularea **tezei finale**, astfel: „**Până la aceeași dată nu sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile art.66 alin.(2) și (3) din Legea nr.85/2014, cu modificările și completările ulterioare**”.

26. La **art.42 alin.(1)**, pentru o redactare corectă, sugerăm înlocuirea expresiei „și ale tezei finale art.143 alin.(1)” cu sintagma „și ale tezei finale a art.143 alin.(1)”.

Cu toate acestea, pentru un spor de rigoare în reglementare, dar și pentru previzibilitatea normei, textul ar trebui să precizeze expres la ce anume se referă respectivele dispoziții în locul trimiterii la cele două teze finale.

La **alin.(2)**, pentru corectitudine, în locul sintagmei „coronavirusul SARS-COV-2” se va scrie expresia „virusul SARS-Cov-2”, observație valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

27. La **art.44 alin.(1)**, pentru un spor de rigoare în exprimare, **teza finală** se va reformula, astfel: „**În funcție de etapa în care se află debitorul, perioada de elaborare a ofertei de concordat se prelungește, în mod corespunzător, cu maximum 60 de zile (...)**”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.45 alin.(1) teza a doua**.

28. La **art.47**, pentru o trimitere corectă la prevederile care se referă la modificarea planului de reorganizare, este necesară reformularea **părții finale** a normei, astfel: „(...) și a modificării, în mod corespunzător, dacă este cazul, în condițiile art.139 alin.(5) din Legea nr.85/2014, cu modificările și completările ulterioare”.

29. Precizăm că, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **titlul Secțiunii a 9-a** trebuie să se refere la „Domeniul executării pedepselor măsurilor educative și a altor măsuri dispuse de organele judiciare în cadrul procesului penal”.

30. La **art.48 alin.(1)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, ținând seama și de incidența reglementărilor obligatorii în materia protecției și prelucrării datelor cu caracter personal, este necesar să se precizeze cum anume sunt stabilite condițiile „care asigură confidențialitatea informațiilor și a datelor transmise”.

Observația este valabilă și pentru art.51 alin.(1), art.52 alin.(2) art.54 alin.(1).

31. La **art.48 alin.(5)**, semnalăm că, prin trimiterea generică la „regulile de distanțare socială” precum și la „măsurile de prevenție și siguranță medicală”, fără indicarea actului normativ prin care aceste reguli și măsuri sunt reglementate, norma nu îndeplinește condiția accesibilității și previzibilității. Avem în vedere și faptul că, în cazul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate, potrivit art.56 alin.(1) lit.i), stabilirea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală care trebuie respectate se stabilesc prin decizie a directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

În acest context, precizăm că prevederea din cuprinsul alin.(3) potrivit căreia, prin decizie a directorului general al Direcției Naționale de Probațiune se stabilește **modalitatea de aplicare a criteriilor de prioritizare a cazurilor** în care întreprinderile cu persoanele supravegheate se realizează la sediul serviciului de probațiune, nu este aplicabilă în ceea ce privește stabilirea **condițiilor** în care se realizează respectivele întreprinderi.

Este necesară, de aceea, completarea corespunzătoare a **alin.(6)**.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.55 alin.(1)**, care se referă la obligația directorului general al Direcției de Probațiune de a dispune măsurile necesare pentru ca activitatea să se realizeze „cu respectarea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală”, fără a se indica actul normativ prin care aceste reguli și măsuri sunt stabilite.

32. La **art.50 alin.(1)**, semnalăm că textul se referă la desfășurarea cursurilor „în regim de teleșcoală, prin mijloace de comunicare audio-video la distanță”, nefiind corelat cu dispozițiile **art.34 alin.(1)**, care se referă la organizarea activităților din planul de învățământ „și în mediul online”. Este necesară reanalizarea normei.

În plus, întrucât modul de desfășurare a activității educative se stabilește potrivit Secțiunii a 5-a a Capitolului II din proiect, și nu de către serviciul de probațiune, din finalul textului trebuie eliminată expresia „cu respectarea regulilor de distanțare socială, precum și a măsurilor de prevenție și siguranță medicală”.

33. La **art.56 alin.(1) lit.h)**, întrucât precizarea privind adoptarea măsurilor prin decizie a directorului general al ANP este prevăzută în partea introductivă a **alin.(1)**, din text trebuie eliminată expresia „poate fi dispusă de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor”.

34. La **capitolul 3**, menționăm că actul normativ de bază, respectiv Ordonanța de urgență nr.21/2004, nu conține **art.4⁴**, elementul structural după care se propune introducerea celor 3 alineate. Referitor la textele propuse la **alin.(4) lit.a – f)**, apreciem că aceste restrângeri trebuie stabilite în concret la nivel de lege.

35. La **art.64 alin.(1)**, referitor la posibilitatea adoptării de către CNSU de hotărâri obligatorii în toate domeniile prevăzute de lege, este de analizat în ce măsură această prevedere se corelează cu atribuțiile Comitetului național, prevăzute de Ordonanța de urgență nr.21/2004.

36. La **art.64 alin.(2)**, este necesară reformularea sintagmei „autoritățile responsabile, inclusiv ministerele pot emite ordine și instrucțiuni” întrucât competența de a emite ordine și instrucțiuni aparține conducătorului persoanei juridice.

37. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reținem următoarele aspecte:

37.1. Ca o observație cu caracter general, precizăm că menționarea titlului unui act normativ se va face doar la prima referire la respectivul act, ulterior urmând ca acesta să fie eliminat, fiind precizate doar intervențiile legislative suferite de actul în discuție.

37.2. Semnalăm că în numeroase cazuri când se instituie norme derogatorii nu sunt precizate elementele de structură avute în vedere, ci se menționează doar actul în cauză. Ca exemplu, la **art. 11 alin. (1)**,

pentru precizia și claritatea normei, considerăm că trebuie menționate prevederile din Legea nr. 53/2003 de la care se instituie derogarea.

Astfel, ca observație având caracter general, în asemenea situații trebuie precizate în mod expres care sunt prevederile de la care se instituie derogarea, nu doar să se menționeze actul normativ din care acestea fac parte.

37.3. Precizăm că starea de alertă la care se face referire la art. 1 și pe perioada căreia se instituie măsurile temporare propuse prin proiect nu a fost încă stabilită.

37.4. La art. 3, pentru rigoarea redactării, sintagma „activitatea de servire și consum al produselor” se va scrie sub forma „activitatea de servire și consum ale produselor”.

37.5. La art. 4 alin. (3), pentru realizarea acordului gramatical, sintagma „va asigura măști pentru aceștia” se va scrie sub forma „va asigura măști pentru acesta”.

37.6. La art. 9, precizăm că Legea nr. 21/1996 a fost republicată, aspect care trebuie menționat anterior precizării că acest act normativ a avut modificări și completări ulterioare.

37.7. La art. 14, semnalăm că norma de trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 867/2014 nu este corectă, acest act având alt obiect de reglementare - aprobarea schemei "Ajutor de minimis pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada mai-iulie 2014 ce au produs pagube asupra sectorului apicol" - decât cel precizat în proiect.

Se impune corecția de rigoare. Este de analizat dacă nu ar trebui să se facă referire la Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.

37.8. La art. 21 alin. (2), pentru rigoarea și corectitudinea redactării, sintagma „OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ” se va reda sub forma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare”.

37.9. La art. 22, pentru o informare corectă asupra Legii nr. 19/2020, după titlul său se va introduce sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

37.10. La art. 32, pentru rigoare redacțională, abrevierea „UE” se va redacta *in extenso*, urmând a fi înlocuită cu sintagma „ale Uniunii Europene”.

37.11. La art. 34 alin. (2), pentru utilizarea limbajului juridic consacrat, sintagma „conform alin (1)” se va înlocui cu sintagma „potrivit alin. (1)”.

Observația este valabilă și pentru alin. (3), unde sintagma „activităților de la alin (2)” se va înlocui cu formularea „activităților prevăzute la alin. (2)”.

37.12. La art. 36, pentru rigoare redacțională, termenul „eercetării” se va redacta corect, „cercetării”.

37.13. La art. 37 alin. (1), sintagma „02 iunie” se va redacta sub forma „2 iunie”.

37.14. La denumirea secțiunii a 6-a a Capitolului II, termenii „Tineretului” și „Sportului” se vor scrie cu inițială mică.

37.15. La art. 38, din considerente de ordin redacțional, sintagma „sportului și al Ministrului Sănătății” se va redacta astfel: „sportului și al ministrului sănătății”.

37.16. La art. 47, termenul „altertă” se va redacta corect, „alertă”.

37.17. La art. 48 alin. (1), pentru o completă informare juridică, la prima menționare a Legii nr. 286/2009, după titlu se va insera mențiunea „cu modificările și completările ulterioare”, urmând ca toate trimiterile ulterioare la acest act normativ să se realizeze fără precizarea titlului, ci doar a evenimentelor legislative.

37.18. La art. 51 alin. (1) având în vedere că potrivit exigențelor normative, actele normative din normele de trimitere care nu sunt la prima menționare în cuprinsul proiectului se redau fără menționarea titlului, ci numai a evenimentelor legislative, sintagma „privind Codul Penal” se va înlocui cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare din cadrul proiectului.

La alin. (2), semnalăm că sintagma „următoarele șase luni” este imprecisă, în sensul că nu se menționează dacă aceste luni se raportează la data intrării în vigoare a prezentei legi; observația este valabilă pentru toate situațiile asemănătoare din cadrul proiectului.

37.19. La art. 53, din considerente de ordin redacțional, sintagma „potrivit art. 67 alin. (1) sau alin. (3) ori potrivit art. 101 alin. (1), (3) sau (4) din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, cu modificările și completările ulterioare” se va reda sub forma „potrivit art. 67 alin. (1) sau (3) din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de

probațiune, cu modificările și completările ulterioare, ori potrivit art. 101 alin. (1), (3) sau (4) **din aceeași lege**”:

37.20. La **art. 56 alin.(2)**, pentru un spor de claritate din același considerent, expresia „și se comunică, alături de motivele care au stat la baza adoptării acestora, de îndată, ministrului justiției” se va reda sub forma „și se comunică **ministrului justiției, împreună cu** motivele care au stat la baza adoptării acestora”.

37.21. La **Capitolul 3**, menționăm că pentru respectarea art. 56 alin (1), din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, numerotarea capitolelor se va face prin cifre **romane**; observația fiind valabilă și pentru actualele **cap. 4 și 5**.

În ceea ce privește soluția propusă, semnalăm că la data analizării prezentului proiect, în evidența legislativă art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență” aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu figurează cu indici, prin urmare nu ne putem pronunța asupra soluției propuse la cap. III.

De asemenea, menționăm că titlul cap. III și partea introductivă a art. 59 nu sunt corelate cu intervențiile legislative propuse, deoarece soluțiile propuse nu cuprind intervenții legislative de modificare, ci numai de completare.

37.22. La **art. 61**, având în vedere că actul normativ la care se face trimitere a suferit și intervenții legislative de completare, sintagma „*cu modificările ulterioare*” din finalul textului, se va înlocui cu sintagma „**cu modificările și completările ulterioare**”.

37.23. La **art. 65**, semnalăm că textul preconizat nu asigură claritate și precizie normei, fiind necesară revederea și reformularea acesteia; în noua reformulare, CNSU se va reda *in extenso*.

Reiterăm această observație și pentru **art. 65**, cu mențiunea redării exprese a reglementărilor avute în vedere.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș LELESCU

București
Nr.451/11.05.2020